

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 10.4.2018 (ennakkoratkaisupyyntö, jonka on esittänyt Landgericht Berlin – Saksa) – Romano Pisciotti v. Saksan valtio

(Asia C-191/16) ⁽¹⁾

(Ennakkoratkaisupyyntö — Unionin kansalaisuus — SEUT 18 ja SEUT 21 artikla — Jäsenvaltion kansalaisen, joka on käyttänyt oikeuttaan vapaaseen liikkuvuuteen, luovuttaminen Amerikan yhdysvaltoihin — Euroopan unionin ja tämän kolmannen valtion välinen sopimus rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta — Unionin oikeuden soveltamisala — Luovuttamiskieltoa sovelletaan vain jäsenvaltion kansalaisiin — Vapaan liikkuvuuden rajoitus — Rankaisematta jäämisen estämiseen perustuva oikeuttamisperuste — Oikeasuhteisuus — Tiedottaminen unionin kansalaisen kotijäsenvaltiolle)

(2018/C 200/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Landgericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Romano Pisciotti

Vastaaja: Saksan valtio

Tuomiolauselmä

- 1) Unionin oikeutta on tulkittava siten, että pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa unionin kansalainen, jonka luovuttamisesta Yhdysvaltoihin on tehty pyyntö, on tämän pyynnön mahdollista täytäntöönpanoa varten otettu kiinni muussa jäsenvaltioissa kuin siinä, jonka kansalainen hän on, mainitun unionin kansalaisen tilanne kuuluu tämän oikeuden soveltamisalaan, koska hän on käyttänyt oikeuttaan liikkua vapaasti Euroopan unionissa ja koska luovuttamispyyntö on tehty Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisen rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 25.6.2003 tehdyn sopimuksen puitteissa.
- 2) Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tapauksessa, jossa unionin kansalainen, jota koskee Euroopan unionin ja Yhdysvaltojen välisen rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta 25.6.2003 tehdyn sopimuksen perusteella tehty luovuttamispyyntö Yhdysvaltoihin, on tämän pyynnön mahdollista täytäntöönpanoa varten otettu kiinni muussa jäsenvaltiossa kuin siinä, jonka kansalainen hän on, SEUT 18 ja SEUT 21 artiklaa on tulkittava siten, että ne eivät ole esteenä sille, että pyynnön vastaanottanut jäsenvaltio perustuslaillisen säännön nojalla kohtelee eri tavalla omia kansalaisiaan kuin muiden unionin jäsenvaltioiden kansalaisia ja että se sallii tämän luovuttamisen, vaikka se ei salli omien kansalaistensa luovuttamista, kun se on ennalta antanut sen jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jonka kansalainen kyseinen unionin kansalainen on, mahdollisuuden vaatia tämän kansalaisen luovuttamista eurooppalaisen pidätysmääräyksen perusteella, eikä viimeksi mainittu jäsenvaltio ole toteuttanut tätä varten mitään toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EUVL C 270, 25.7.2016.